

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Lucie PROCHÁZKOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a italské právní úpravy pracovního poměru a rozbor příslušné italské právní terminologie*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se pokusila o srovnání české a italské úpravy základního pracovněprávního vztahu a následný rozbor příslušné právní terminologie. Přistoupila k tomuto úkolu s domněnkou o důslednějším a podrobnějším zpracováním dané problematiky v českém právním řádu (s. 1).

Sledovaným cílům odpovídá převládající deskriptivní a komparativní metoda i přehledná struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do čtyř kapitol. V nich se ve střídavém rytmu věnuje vybraným aspektům studované problematiky, počínaje historickým vývojem a prameny pracovního práva v obou zemích. V následujících dvou jádrových kapitolách upírá svou pozornost na pracovněprávní vztahy obecně a vznik a zánik pracovního poměru zvláště. Čtvrtou kapitolu představuje rozbor vybraných termínů ze studované oblasti.

Předkládaná bakalářská práce je zajímavá snahou o zpracování zvoleného tématu z oblasti srovnávacího práva, které v integrované Evropě neustále nabývá na významu. Právě v tom lze spatřovat největší přínos předkládané práce v heuristické rovině. Na druhou stranu je nutno bohužel konstatovat, že zmíněná snaha se ne vždy setkala s očekávaným úspěchem, neboť popisné pasáže jsou ploché a ne vždy přesné, komparativní pasáže pak jsou mělké a nepříliš objevené.

Jak naznačeno výše, po věcné stránce v rovině právní nacházíme v práci faktické nepřesnosti a je otázkou, kdy pramení z neznalosti (např. tvrzení o existenci Listiny o fungování Unie na s. 6?) a kdy z nepozornosti (např. záměna zaměstnance a zaměstnavatele na s. 15?). U podkapitol 1.2 a 1.4 se zdá, že autorka neovládá kategorizaci pramenů práva, pochybné je dále např. pojetí závazku zaměstnavatele na s. 13. Často též autorka nerespektuje zavedenou legální terminologii (např. odvolání zaměstnance na s. 17, odškodné na s. 26 či korporátní smlouvy na s. 27), což ztěžuje pochopení textu.

Po formální a jazykové stránce práce rovněž není bezchybná, když obsahuje nedokonalé citace (např. stěžejní sekundární pramen české části je citován ve 3 podobách), překlepy i pravopisné chyby. Ani překlady z italštiny se nezdaří vždy příliš zdařilé a v jazykové části není jasný způsob výběru analyzovaných termínů (proč např. daň?). Je tak patrné, že práci by prospěla delší příprava i poctivá závěrečná korektura.

Směrem k obhajobě proto doporučuji, aby se autorka vyjádřila k uváděným výhradám.

V obecné rovině tak možno konstatovat, že autorka prokázala jistý přehled v dané problematice a naznačila, že je schopna aplikovat formální pravidla zpracování kvalifikačních prací. Práci tak doporučuji k obhajobě, nicméně ji vzhledem k uváděným výhradám navrhuji klasifikovat známkou **dobře**.

České Budějovice, 7. 6. 2013

JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.